

DETSKÝ ČIN ROKA 2022 DOBRE SKUTKY DETÍ PRINÁŠAJÚ NÁDEJ

26 456 detí z 328 slovenských škôl rozhodlo, ktoré skutky získali ocenenia Detský čin roka 2022

22. ročník projektu prebieha pod záštitou prezidentky Slovenskej republiky Zuzany Čaputovej a pod záštitou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

Skutočné príbehy projektu Detský čin roka plne odrážajú schopnosť detí vnímať skutočnosť z toho pozitívnejšieho uhla. V príbehoch odznieva pochopenie pre deti či dospelých v núdzi, potreba starostlivosti o zvieratá i prostredie okolo nich. Deti v priamo v príbehoch prirodzene prejavujú vzájomný rešpekt a akceptáciu inakosti, rovnako aj nezištnú citlivosť k tým, ktorí potrebujú pomoc a zároveň majú deti schopnosť pomáhať tam, kde je to potrebné.

« Rok 2022 je mimoriadne náročný pre Slovensko a ako my dospelí tak aj deti sme vystavení mnohým zložitým okolnostiam. Sme preto veľmi radi, že do tejto zložitej atmosféry v spoločnosti môžeme priniesť nádej v podobe dobrých skutkoch detí, ktoré sú príkladom pre nás všetkých,» dodáva k projektu Saša Broadhurst-Petrovická, štatutárka OZ Detský čin roka.

Priebeh projektu Detský čin roka 2022

V prvej etape projektu občianske združenie Detský čin roka motivovalo deti k robeniu dobrých skutkov a vyzvalo deti i verejnosť k zaslaniu príbehov o dobrých skutkoch detí. Písali deti, učitelia, rodičia i neznámi ľudia, ktorým deti pomohli.

39 nominovaných príbehov

Počas leta výberová komisia vybrala 39 nominovaných skutkov v nasledovných ôsmich kategóriách: **Záchrana života, Pomoc v rodine, Pomoc rovesníkom, Pomoc iným ľuďom, Pomoc prírode, Dobrý nápad a Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin a Dobry čin na nete.**

Detská porota - čítanie príbehov na školách

V druhej etape projektu učitelia s deťmi čítali príbehy na hodinách etickej výchovy, slovenského jazyka, náboženskej výchovy či v školskom klube. Spoločne sa rozprávali s deťmi o príbehoch a hodnotách, ktoré detské skutky prinášajú.

V roku 2022 boli príbehy k dispozícii aj v online forme. Príbehy načítali Katarína Brychtová a Ludwig Bagin a sú dostupné na webstránke www.detskycin.sk

Tento nový spôsob prezentácie príbehov bol veľmi využívaný pedagógmi a všetky kategórie mali spolu **viac ako 10 000 vzhliadnutí.**

Každé dieťa malo právo vybrať a oceniť jeden z príbehov v každej kategórii, čo je podľa pedagógov mimoriadne zaujímavá skúsenosť pre deti. Uvedomujú si rozdiely vo výbere príbehov, učia sa chápať rozdielnosť vo vnímaní, navzájom o príbehoch rozprávajú. Právo individuálneho hlasu dalo každému dieťaťu možnosť uviesť si vlastnú hodnotu a akceptáciu zo strany ako kolektívu, tak i celej spoločnosti.

26 456 detí z 328 slovenských slovenských škôl rozhodlo, ktoré skutky získali ocenenie v jednotlivých kategóriách.

Online Anketa pre verejnosť v spolupráci s darcovským portálom ĽudiaĽuďom.sk

Anketa pre verejnosť bola realizovaná predovšetkým pre dospelých, ktorí touto formou mohli podporiť dobro a inšpirovať sa dobrými skutkami detí. Je to tiež cesta, ako upriamiť pozornosť verejnosti k témam, ktoré projekt prináša.

«*Tento rok sme sa rozhodli, že našimi víťazmi budú všetky deti, ktoré sa zapojili do projektu Detský čin roka, lebo si to zaslúžia. Deťom pošleme za ich hrdinské činy malé ceny a diplomy, ktoré by im mali pripomínať, že každý dobrý skutok sa v živote počíta*», dodáva projektová manažérka portálu ĽudiaĽuďom.sk Romana Winkler.

V online hlasovaní detské skutky získali spolu 2 676 FB zdieľaní. Skutok Paľka, ktorý pomáha svojim rodičom a chorému bračkovovi, získal najväčšiu podporu verejnosti v počte zdieľaní, ktorých bolo až 476.

Víťazi jednotlivých kategórií pre rok 2022.

ZÁCHRANA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

Prváčka duchapritomne zavolala pomoc dedkovi

Zuzka mala v tom čase 6 a pol roka a bola prváčka. Niekedy počas leta prespala u dedka na chate. Dedko je ešte celkom mladý, mal 70 rokov a je vo veľmi dobrej forme. Zuzku vedie k láske k prírode a ku zvieratám, zároveň s ňou veľmi rád vymýšľa. Rovnako, ako mňa v detstve, aj Zuzku učí praktické veci, ako sa ubrániť kopancom od spolužiaka, ale aj telefónne čísla, adresy a podobne. Jeden víkend prespala Zuzka u dedka. Nadránom, okolo 5 hodiny, mi zazvonil telefón a svietilo tam dedkovo meno. V tom momente sa mi zastavilo srdce a vynorila sa zlá predtucha. Prečo by mi volal tak skoro? Zdvihla som a z druhej strany sa ozval plačlivý krik, že dedko sa nedá zobudiť. V prvom momente som myslela, že odpadnem. Behom pár sekúnd sme sa obuli, v behu obliekli a utekali do auta. Zuzku sme zatiaľ ukludnili a zisťovali sme, čo sa deje. Postupne, hoci s plačom, nám opísala celú situáciu. Skontrolovala, že dýcha a po celý čas ho strážila. Medzitým sme zmobilizovali susedov, aby išli na chatu a privolali záchranku. Kým sme prišli, dávala naňho pozor a čakala na príchod susedov. Kým prišla sanitka, dedko sa našťastie pomaly prebral. Zuzka statočne odpovedala záchranárom všetko, ako bolo. Medzičasom sa dedko prebral úplne a po kontrole záchranármi bol už v poriadku. Nakoľko sme sa museli postarať aj o ležiacu babku, odbehli sme na chvíľu k nej a Zuzka ostala ešte na chate a strážila dedka. Po chvíli nám však opäť zazvonil telefón a Zuzka opäť volala, že dedko spadol v kuchyni a leží na podlahe. Bála som sa nielen o nášho dedka, ale aj kvôli Zuzke, ktorá tento strach musela prežiť 2x po sebe. Bola však úžasná, povedala mi, ako spadol, z akej výšky, že sa neudrel, ako leží, skontrolovala dych a hladkala ho, bola pri ňom. Opäť sme privolali suseda a sanitku. Aj tentokrát Zuzka odpovedala na všetky otázky a uviedla nás do obrazu. Dedka sme prehovorili a vzali na pohotovosť a našťastie je v poriadku. Deň predtým sa veľmi vyčerpal pri práci. Bohužiaľ ale aj vďaka Bohu nebol v ten deň a večer na chate sám. Pri predstave, čo sa mohlo stať, mám zakaždým hrču v krku a ako dcéru aj mamu ma bolí, aký strach musela Zuzka zažiť. Doteraz som v nemom úžase, ako sa jej podarilo na dedkovom polopokazenom telefóne, s ktorým nevedela zaobchádzať, vytočiť moje číslo. Obdivujem toho malého 6 ročného človeka za to, akú duchapri-

tomnosť v sebe našla a dedka zachránila hneď 2x za pol dňa. Som vďačná za to, že ju máme, že je naša dcéra a že nám doslova zachránila dedka. 2x. Vo svojich 6 rokoch. Sme na ňu (nielen pre to) veľmi hrdí.

List napísala Zuzana Kocáková – matka, skutok vykonala Zuzana Kocáková v šk. roku 2021/2022, žiačka 1. triedy, ZŠ Kulišková 8, Bratislava

POMOC V RODINE

Lea s láskou pomáha svojim nepočujúcim rodičom

Volám sa Lea a mám 12 rokov. Narodila som sa v Bánovciach nad Bebravou a teraz žijem v Dolnej Ždani. Bývali sme so starými rodičmi a starká ma učila rozprávať a po čase ma rodičia naučili posunkovú reč, pretože som chcela s nimi komunikovať. Čas letel a išla som do školy. Učenie mi išlo ťažšie, učila som sa sama. Nejako som to zvládla a dostala som sa na druhý stupeň základnej školy. Niektoré deti nepochopili moju situáciu, tak ma šikanovali a vysmievali sa mi, že to nikam nedotiahnem. Ja som neváhala a túžila som aspoň pomôcť mojim rodičom, pretože to majú dosť ťažké. Rada s nimi chodím napríklad na úrady alebo do školy tlmočiť. Mám dvoch súrodencov, čiže ich už od malička učím rozprávať, pretože moji rodičia to nedokážu. Táto „práca“ ma neskutočne baví a som na seba pyšná, že viem pomôcť mojim rodičom a súrodencom.

List napísala Lea Plačková – žiačka, skutok vykonala Lea Plačková, v šk. roku 2021/2022, žiačka 6. B triedy, ZŠ Školská 482, Hliník nad Hronom

POMOC ROVESNÍKOM

Trieda s veľkým srdcom podporuje ťažko chorú spolužiačku

Som mama žiačky tretieho ročníka. Mojej dcérke v druhom ročníku ZŠ diagnostikovali nádor na mozgu. Počas druhého a tretieho ročníka absolvovala tri ťažké operácie mozgu. V obci, kde bývame, sme sa stretli s výsmechom detí, že nemôže moja dcérka behať a že má oholenú hlavu, a že má rany na hlavičke. Veľmi sme sa potom báli nástupu do školy. Pod odborným vedením pani učiteľky triednej sú spolužiaci mojej dcéry jej veľkou detskou oporou, čo pre jej psychiku veľmi veľa znamená. Upozorňujú ju už dva roky, kedy má brať lieky, pomáhajú jej s taškou, lebo nemôže nosiť bremená. Môže byť v triede uvoľnená aj s odkrytou hlavou, lebo vie, že z jej spolužiakov sa jej nikto nebude posmievať. Keď mala moja dcérka Martina narodeniny, ktoré musela osláviť v nemocnici, lebo ju operovali, tak spolužiaci v spolupráci s pani učiteľkou a rodičmi Martinke poslali do nemocnice darčeky (kresby so želaním skorého uzdravenia a vrátenia sa medzi nich, vyrobené darčeky...), pri pozieraní darčiekov a čítaní listov od rodičov sme v nemocničnej izbe plakali obidve. Tieto deti sú pre mňa Veľkým detským činom roka.

List napísala Martina Krupová – matka, skutok vykonal kolektív žiakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 3. triedy, ZŠ A. Bernoláka 934, Detva

POMOC ĽUĎOM

Dvaja kamaráti – Dávid a Patrik pomohli stratenému chlapcovi

Dávid a Patrik, žiaci piateho ročníka, pravidelne cestujú autobusom do školy. Počas každo- dennej cesty do školy chlapci často sledovali chlapčeka, ktorý chodil v sprievode nejakej dospelej panej a správal sa mimoriadne divne. Mnohé deti sa mu aj posmievali. Jedného dňa nabrali chlapci odvahu a začali rozhovor s tou paňou. Dozvedeli sa, že je pestúnkou spomí- naného chlapčeka, ktorý je takmer v ich veku, má veľmi vážne mentálne postihnutie a navštevuje druhú základnú školu v ich meste. Pani to s ním vôbec nemá ľahké, lebo chlapec je dezorientovaný a má tendenciu sa sebapoškodzovať. Dvom kamarátom prišlo chlapca ľúto. Asi o mesiac neskôr, keď išli chlapci ako obyčajne do školy, náhle zbadali postihnutého chlapčeka osamoteného v autobuse. Chlapček nestihol vystúpiť spolu s pestúnkou. Na nasledujúcej zastávke chlapček vystúpil z autobusu a bezcieľne blúdil sídliskom. Chlapci si hneď spomenuli na slová jeho pestúanky a nezaváhali ani na chvíľu, vystúpili z autobusu a vydali sa za ním. Chlapčeka dokonca zachytili v poslednej chvíli a odtiahli ho bokom, keď ch- cel skočiť pod idúci autobus. Chlapček bol jednoznačne dezorientovaný a nevedel, kde je jeho škola. Tak sa chlapci rozhodli, že ho odprevadia, aby sa mu nič cestou nestalo, a odovzdajú ho dospelej osobe v jeho škole. Presvedčiť chlapčeka, aby išiel s nimi, nebolo jednoduché. Napokon sa im to podarilo, ale už bolo veľa hodín. Chlapcom bolo jasné, že nemajú šancu prísť načas do svojej školy. Obávali sa, že budú mať neospravedlnenú prvú vyučovaciu hodinu, lebo im nikto nebude chcieť veriť, kde tak dlho boli. Našťastie im triedna pani učiteľka uverila ich neveriteľný príbeh, ospravedlnila celú prvú vyučovaciu hodinu a pochválila ich pred celou triedou za ich milý a nezištný skutok.

List napísal kolektív žiakov za pomoci p. učiteľky Mgr. K. Flesár Pálosovej, skutok vykonali Dávid Feču a Patrik Kocan, v šk. roku 2021/2022, žiaci 5. triedy, ZŠ Českosloven- skej armády 15, Moldava nad Bodvou

POMOC PRÍRODE

Jakub sa dlhodobo stará o opustené mačiatka

Odjakživa mi bolo ľúto, že na ulici sa potulujú zvieratká, neraz poranené, ktorým nemá kto pomôcť. Keďže rodičia vedeli, ako veľmi chcem pomáhať zvieratkám, rozhodli sa, že si zoberieme do dočasnej opatery mačičku z neďalekého útulku. A tak ma jedného dňa ocko prekvapil. V čase dištančného vyučovania, kedy som dni trávil sám, priniesol domov naše prvé dočasné mačiatko. Volalo sa Fliačik. Bolo to najroztomilejšie mačiatko, ktoré som doter- az videl. Bolo malé, že sa zmestilo do dlane, a ktovie, čím si prešlo, keďže ani raz neza- mňaukalo. Bolo bojzlivé a opatrné. Keď som sa učil, vždy pri mne spokojne priadlo a ja som sa nikdy necítil sám. Hladkal som ho, prihovárал sa mu, krmil a pomáhal... A ono svojou prí- tomnosťou pomáhalo mne. Veľmi som si prial, aby mu bola dopriata dobrá rodina, ktorá ho zahrnie láskou. A keď si ho po troch týždňoch niekto adoptoval, tešil som sa, že bude mať stály domov.

A mňa starostlivosť o mačičky neprešla. Najprv to bol Fliačik, potom sebavedomý Riško, po ňom obrovská Tigris a ich pokoj vystriedala akčná Nayla – pred jej pazúrmí sme sa museli neraz skrývať. Vtedy si mamka márne myslela, že ma moja láska k zvieratám definitívne prešla. No keď Nayla odišla, bolo nám za ňou tak smutno, že sme sa napokon rozhodli adop-

tovať si vlastného kocúrika Guľka. Keď som ho uvidel, bola to láska na prvý pohľad. Vytvorili sme s Guľkom, mamkou, ockom a bratom skvelý tím na pomáhanie zvieratkám. Pravidelne doma opatrujeme opustené mačiatka a pomáhame im spríjemniť náročné chvíle. Ja ich kŕmim, čistím podstielku, hrám sa s nimi. Guľko sa vžil do roly otca a každého opatruje. Cez naše ruky prešlo už viac ako dvadsať dočasniatok. Vďaka nám si zvykli na život v rodine a konečne si užívajú svoj vysnený mačací život v svojich trvalých domovoch, v rodinách, ktoré si ich adoptovali po celom Slovensku. Keď odchádzajú, nie som smutný. Mám skvelý pocit, že som pre ne mohol niečo urobiť. A aj tu som sa utvrdil v tom, čo vraví moja mamka: Že nie je dôležité robiť veľké veci, ale postačia aj malé veci, no s veľkou láskou.

List napísal a skutok vykonal Jakub Tribus, v šk. roku 2021/2022, žiak 7. triedy, ZŠ Wolkerova 10, Bardejov

DOBRÝ NÁPAD

Saskia zorganizovala zbierku pre útulok zvierat

V škole máme novinársky krúžok, a hoci je jeho náplňou niečo iné, predsa len žiačka našej školy, siedmačka Saskia, dokázala skĺbiť predmet so svojou láskou k prírode a k zvieratkám. Doma ich chová niekoľko, dokonca sa postará o zvieratká, ktoré by mali prísť o svoj život, a uprosí rodičov, aby si ich mohla nechať. Teraz ale chcem písať o jej nápade v škole. Keď sa žiaci učili na krúžku tvoriť plagát, nielenže vytvorila plagát pre zbierku vecí do zvieracieho útulku v našom meste, ale sa rozhodla zbierku aj zrealizovať. Stanovil sa termín, vytlačili a rozlepili sa plagáty po okolí, dokonca sa zbierka dala vyhlásiť aj v mestskom rozhlase. Vyhotovila veľkú škatuľu, ktorú vyzdobila spolu s kamarátkami. Prinášané veci prácne odnášala so spolužiačkou do skladu, aby ich v deň odovzdania zas naložili na vozík, s ktorého transportom jej pomohli spolužiaci z krúžku. Majiteľka útulku sa tak potešila detskej iniciatíve, že dovolila skupinke žiakov, „mladých novinárov“ – so Saskiou na čele, útulok navštíviť pri slávnostnom odovzdaní všetkých vecí. Za nezištnú pomoc teda dostala iniciátorka zbierky odznak na pamiatku. Ale malým zadosťučinením bolo aj, keď za prinesené tak potrebné deky, uteráky, hračky a hryzadlá či pamlsky pre psíkov si mohli deti zvieratká pohladkať či vyskúšať ich vodiť na vôdzke. Určite sa však detskej návšteve najviac tešili samotné zvieratká, čo, samozrejme, hrialo pri srdiečku aj Saskiu.

List napísala PaedDr. Monika Kotorová – pedagogička, skutok vykonala Saskia Šalaváry, v šk. roku 2021/2022, žiačka 7. triedy, ZŠ Školská 9, Tlmače

CENA SAŠKY FISCHEROVEJ – MALÝ VEĽKÝ ČIN

Nicolas naplnil olympijskú prísahu – vzdal sa víťazstva, aby pomohol kamarátovi

3. jún 2022 bol pre našu školu veľký deň. Po dvoch rokoch nútenej pauzy sme sa opäť nasmierne tešili na tradičnú školskú športovú olympiádu. Všetci čakali od tejto akcie veľa, pretože medzi žiakmi aj učiteľmi je veľmi obľúbená. Nechýbala hymna, olympijská prísaha ani holubice. Bolo pripravených mnoho disciplín, v ktorých si merali sily žiaci našej školy. Všetky disciplíny prebiehali hladko ako po masle. Na rad prišiel beh na 1000m. Odštartovalo sa a chlapci vyleteli ako šípy. Bežali tesne vedľa seba, aj keď jasný favorit bol ôsmak Samo. Na krk mu však dýchal jeho spolužiak Nikolas z 9. A. Prvú aj druhú zákrutu prebehli bez problémov. Pri tretej však favorit začal spomaľovať. Chytil sa bránky a pomaly sa zviezol na zem. Privrel oči. Nikolas sa dostal do vedenia, v stotine sekundy si to však rozmyslel. Obzrel sa a

videl na zemi stále ležiaceho spolužiaka. Rozbehol sa za ním. Začal ho jemne „prefackávať“ a volať naňho. Samo však nereagoval, neodpovedal. Vtom už pribehli na pomoc aj učitelia. Samo sa nakoniec, našťastie, prebral. Všetko dobre dopadlo, odpadol z vysilenia a horúčav. Na konci pri odovzdávaní cien sa odovzdávala tento rok aj jedna špeciálna. Cena Fair Play pre Nikolasa, ktorý pri pretekoch na úkor istého víťazstva zastal a podal pomoc súperovi, čím naplnil svoju olympijskú prísahu. Lebo žiadna medaila, vlastne nič na svete nemá vyššiu hodnotu ako ľudský život.

*List napísala Ivana Kopčová, v šk. r. 2021/22 žiačka 7. ročníka
skutok vykonal Nikolas Vyravec, v šk. roku 2021/2022, žiak 9. triedy, ZŠ Komenského
307/22, Svidník*

DOBRÝ ČIN NA NETE

Tretiaci pripravili videoklip pre chorého spolužiaka

Filipko je žiakom ZŠ Andreja Kmeťa v Leviciach. Po „kovidovom“ druhom ročníku sme sa tešili, že aspoň prvý stupeň sa bude môcť vzdelávať prezenčne. No netešili sme sa dlho. Prišiel október, Filipko začal kašľať a pridali sa bolesti bruška... Nasledovali vyšetrenia, operácia a v januári slová, ktoré nikto z nás nechcel počuť. Hodgkinov lymfóm, chemoterapia... Zo dňa na deň sme nastúpili do nemocnice a začali onkoliečbu. Všetko sa zrazu zmenilo. Filipko nemohol chodiť do školy ani medzi ľuďmi, lebo mal oslabenú imunitu. A prišiel aj o vlásy. Ani šiltovka s Messiho podpisom nepomohla. Bolo to ťažké obdobie. Hoci ho zvládal veľmi statočne, samozrejme, že prišli aj otázky... Mami, prečo ja? Mami, kedy mi narastú vlásy? Mami, kedy budem môcť ísť zase do školy? Otázky, na ktoré nikto nevedel vtedy odpovedať. Filipkovi veľmi chýbali spolužiaci a škola. Nech sa rodič akokoľvek snaží, spoločnosť detí, rovesníkov nič nedokáže nahradiť. A vedel to aj pán učiteľ Ervín Szalma, Filipkov triedny. Po celý čas zostal s nami v kontakte. Cez vyučovanie spolu s deťmi nám cez messenger zavola- li do nemocnice. V telefóne sa objavilo 23 usmiatech tváričiek detí a každé z nich chcelo Fifkovi povedať nejaký odkaz. Jeho oči sa rozžiarili od radosti. Po tých mojich sa kotúlali slzy dojatia. Takto nám vždy, keď sa dalo, spríjemňovali chvíle telefonátmi, fotkami a krásnymi pozdravmi. S prichádzajúcou jarou nás to čím ďalej viac ťahalo von. Filipkovi veľmi chýbal aj futbal, ktorý predtým hrával každý deň so spolužiakmi. Pán učiteľ ani tentokrát nezaháľal a vymyslel spoločný futbal na školskom dvore cez telesnú výchovu. Fifkove obavy z čiapky a čo na to deti sa veľmi rýchlo vytratili, keď ho spolužiaci zahrnuli obrázkami, ktoré mu nachys- tali... Fifo, nech si čím skôr zdravý, už sa na Teba tešíme, prajeme Ti skoré uzdravenie; Fifko, veľmi nám chýbaš!... Bola to plná obálka krásnych detských pozdravov a obrázkov. Dodnes visia v detskej izbe na nástenke. Záver školského roka priniesol aj záver liečby. Veľmi sme sa tešili, ale pre Filipka ešte ťažké dni nekončili. Nové vlásy rástli veľmi veľmi pomaly a v čiap- ke už bolo teplo. No zo školy prišiel opäť pozdrav, ktorý nám dodával silu a pripomenul Filip- kovi, že spolužiaci na neho nezabudli. Tentokrát to bola krásna pesnička aj s videoklipom, ktorú zložila pani učiteľka Renátka Trungelová s deťmi na hodinách hudobnej výchovy a ná- boženstva. Bolo to ako krásna modlitba za Filipka. Jej slová hovoria za všetko... Náš Fifo, kamarát, takého každý chcel by mať, vždy pomôže, poradí, úsmevom Ťa pohladí. Máš ho rád a vieš, že má rád Teba, takého priateľa nik si len tak nedá... Nech Ťa anjel stráži, prosí trieda celá, už by Ťa tu, Fifo, pri nezbedách chcela. Pieseň pre Fifa – Máme sa radi a myslí- me na svojich kamarátov je prezentovaná na You Tube. Pocity a dojatie z nej sa slovami opí- sať nedajú. Takéto čosi dokáže urobiť len ten, kto má naozaj rád. Ďakujeme, deti. Ďakujeme,

pán učiteľ Ervín. Ďakujeme, Renátka. Ich prosba bola vyslyšaná. Fifko je zdravý a je opäť v škole. Každému dieťaťu na svete prajeme hlavne, aby bolo zdravé, šťastné a malo okolo seba takých spolužiakov a učiteľov ako náš Filipko.

List napísala Mgr. Marianna Sedliaková – pedagogička a Filipkova mama, skutok vykonal kolektív žiakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 3. A triedy, ZŠ Andreja Kmeťa, M. R. Štefánika 34, Levice

Mimoriadna cena pre projekt Štvorlístok pomoci

ZŠ Trakovice

Ďakujeme všetkým 172 školám a viac ako 27 000 deťom, ktoré podporili DOBRO v projekte *Dlaň dokorán*.

Štvorlístok pomoci psíkom z útulku, starčekom z domova seniorov, deťom z detského domova a celoslovenská výzva reťaze dobrých skutkov *Dlaň dokorán*

Pravidelne, mnoho rokov dozadu, si so svojimi žiakmi v rámci literatúry čítam príbehy z brožúrky *Všetky deti sú dobré*. Verte mi, žiadna ukážka v učebnici ich nebaví tak, ako skutočné príbehy o záchrane života, pomoci a dobrých skutkoch. Vždy mám pocit, že pozerám na tie isté deti, rovnako uchvátené a vtiahnuté špičkami prstov do DOBRA. Tento rok je iný. Všetci cítime, že táto základná ľudská hodnota je na pokraji vyhynutia. Prežíva niekde ukrytá v kúte a čaká. My sme to chceli zmeniť. Skúsiť si s deťmi pocit nezištnosti, ochoty a dobrosrdečnosti. V máji sme sa veľa rozprávali o tom, ako na to. Naše nápady sa rodili postupne a spontánne. Nakoniec sa nám podaril nádherný štvorlístok dobrých skutkov. **Rozhodli sme sa pomôcť tým, ktorých nikto nechce.** Psíkom z útulku, deduškám a babičkám z domova seniorov a kamarátom z detského domova. Na MDD deti 5. A, 7. A a 7. B triedy zorganizovali v škole benefičný predaj vlastných handmade výrobkov pod názvom *PODAJ LABKU*. Predávali domácu limonádu, vlastnoručne napečené sladké i slané dobroty, náramky, prívesky, kresby, „mačku vo vreci“... Každý, kto prispel, a verte, bola to úplne celá škola, dostal vyrobenú nálepku so psou labkou. Za jedno dopoludnie sa nám podarilo vyzbierať neuveriteľných bezmála 500 eur! Naš výtazok sme boli osobne odniesť do psieho útulku v Trnave, nazývaného aj *Bezbúdovci*. O druhý lístok pomoci sa zaslúžili deti 1. A, 2. A, 3. A, 4. A. a 6. A triedy. Vyrobili vyše 100 nádherných a dojemných pozdravov a výrobkov venovaných *Zariadeniu pre seniorov v Trnave*. Tu nešlo o peniaze. Chceli sme osamoteným starčekom vyčarovať úsmev na tvári. Podarilo sa. Naše dielka ich dojali a obšťastnili zároveň. Zdobia im izbičky a vítajú ich každé nové ráno. Tretí lístok putoval do *Detského domova v Pečeňadoch*. Žiaci 8. A. a 8. B triedy pripravili rovesníkom tzv. koláčiky šťastia. Štyridsať kusov muffinov s motivačným a úsmevným textom skrytým vo vnútri, ktorý sami napísali. Chceli sme im tak spríjemniť deň, potešiť ich, dať im pocítiť, že tu niekde sú podobné decká, kamaráti, spolubojovníci s problémami malými i veľkými. Naš štvorlístok dobrých skutkov -dobrých nápadov- sme uzavreli výnimočným projektom. Celoslovenskou výzvou pre ZŠ ***Dlaň dokorán***. Chceli sme totiž viac. Viac DOBRA, lebo DOBRA nikdy nemôže byť dost'. Chceli sme, aby bolo nákazlivé. Prekročili sme hranice našej školy. Odoslali sme preto maily na všetky ZŠ na Slovensku, kde sme vyzývali učiteľov a žiakov, aby s nami išli hľadať ľudské dobro. Cieľom bolo vytvoriť čo najdlhšiu reťaz detských dobrých skutkov. Deti si mali na farebný papier obkresliť otvorenú dlaň, vystrihnúť a dovnútra napísať aspoň jeden svoj pravdivý dobrý skutok. Ruky všetkých zúčast-

nených spojiť, dĺžku odmerať a späť nám o tom mailom odoslať info aj s počtom žiakov a fotkou rúk. My sme boli prví, akoby vzoroví. Zapojila sa takmer celá škola, 255 z 280 detí. Dosiahli sme dĺžku 30,8 metra. S nadšením sme čakali, čo sa stane, kto sa pridá, kto našu reťaz predĺži. S radosťou a dojatím musím konštatovať, že sa nám to podarilo. Našli sme DOBRO v detských srdciach. Do projektu sa zapojilo 172 škôl, vyše 27 000 žiakov a naša spoločná farebná reťaz dosiahla dĺžku viac ako 4 500 metrov! Všetky tie úžasné školy, tí výnimoční pedagógovia a DOBRÉ deti, ktoré ako mušketerieri chránia svojho kráľa, zabojovali. Vznikla sieť ľudí, ktorí sa nikdy predtým nevideli, no nadchli sa pre myšlienku a doplávali s nami do cieľa práve s „DOBROM na palube“. Patrí im obrovská vďaka a uznanie. Stali sa našimi spriatelnenými školami a tešíme sa na ďalšie podobné výzvy. Niektorí múdri raz povedali, že DOBRO, o ktorom verejnosť nevie, neexistuje. Našou reťazou DOBRA by sme chceli pokračovať, hovoriť o ňom, zaznamenávať ho, snáď zmerať do knihy rekordov. No hlavne – nikdy ho neprestávať hľadať. Pretože DOBRO je! A naše deti si zaslúžia dobrú budúcnosť. Viac info na www.detskycin.sk

List napísala Mgr. Katarína Kmeťová – pedagogička, skutok vykonali v šk. roku 2021/2022 žiaci ZŠ s MŠ Trakovice 10 a vyše 27 000 žiakov zo 172 škôl na celom Slovensku

CENA ĽUDIA ĽUDOM

ĽudiaĽudom.sk sa tento rok rozhodlo oceniť všetky detské skutky.

Ceny budú všetkým nominovaným deťom zaslané začiatkom roku 2023.

Výberová komisia

- Prof. PhDr. Erich Mistrík, CSc., Ústav humanitných štúdií
- Mgr. Halka Marčeková, dramaturgička programov pre deti
- Patrícia Jariabková, moderátorka
- Ľubica Zelizňáková, psychologička - LVS Bratislava
- Arnold Kiss, konzultant v Maxman Consultants a ambasádor Teach for Slovakia
- Saša Broadhurst-Petrovická, koordinátorka projektu

PARTNERI PROJEKTU :

Viac informácií o projekte nájdete na www.detskycin.sk
V prípade záujmu o podrobnejšie informácie, kontaktujte, prosím:
Magdaléna Fábryová, tel: 0907 797 236
magda.fabryova@detskycin.sk
Saša Broadhurst-Petrovická, tel: 0033 671704580
sasa.petrovicka@detskycin.sk

